

28 Φεβρουαρίου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

GIRCOTIS & ACHILLEOS LIMITED,

Ενάγοντες,

v.

CHR. M. SARLIS & CO. M.S. ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εναγομένων.

(Υπόθεση Ναυτοδικείου Αρ. 100/90).

Δικονομία Ναυτοδικείου — Αίτηση για ακύρωση διατάγματος του Δικαστηρίου για επίδοση ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος εκτός δικαιοδοσίας — Μη αναφορά στην αρχική αίτηση της ιθαγένειας του εναγομένου, κατά παράβαση της ρητής πρόνοιαι του κανονισμού 24 των Θεσμών Ναυτοδικείου — Καθιστά το αρχικό διάταγμα ακυρώσιμο. 5

Δικονομία Ναυτοδικείου — Διάταγμα επίδοσης εκτός δικαιοδοσίας εκδοθέν μετά από μονομερή αίτηση — Μη αποκάλυψη της φορτωτικής η οποία περιείχε ρήτρα δικαιοδοσίας αλλοδαπού δικαστηρίου — Είναι αντικειμενικά ουσιώδης παράλειψη που οδηγεί σε ακύρωση του αρχικού διατάγματος. 10

Σε αγωγή για αποζημιώσεις για ζημιά που προκλήθηκε σε εμπορεύματα της ενάγουσας που μεταφέρονταν από τη Chloggia στη Λεμεσό με το εναγόμενο 2 πλοίο, ιδιοκτησίας της εναγόμενης 1 εταιρείας, η ενάγουσα ζήτησε με μονομερή αίτηση και πήρε διάταγμα του Δικαστηρίου που επέτρεπε την επίδοση ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος στην εναγόμενη 1 εκτός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου. Στην εν λόγω μονομερή αίτηση αναφερόταν η διεύθυνση της εναγόμενης 1 στην Ελλάδα αλλά δεν αναφερόταν η ιθαγένεια της. Επιπλέον δεν έγινε καμιά αναφορά στην ύπαρξη φορτωτικής η οποία περιλάμβανε ρήτρα αποκλειστικής δικαιοδοσίας των ελληνικών δικαστηρίων. Οι εναγόμενοι ζήτησαν ακύρωση του εκδοθέντος διατάγματος, παραμερισμό της επίδοσης και γενικά αναστολή της διαδικασίας. 15 20

Αποφασίσθηκε ότι:

(α) Η αναφορά της διεύθυνσης της εναγόμενης 1 στην αίτηση δεν καθόριζε την ιθαγένεια τους και κατά συνέπεια υπήρχε παράβαση των επιτακτικών προνοιών του κανονισμού 24 των Θεσμών 25

Ναυτοδικείου.

- 5 (β) Η μη αποκάλυψη της φορτωτικής στο Δικαστήριο ήταν αντικειμενικά ουσιώδης και η πιθανή επιρροή της στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου ήταν πολύ μεγάλη. Η μη αποκάλυψη δεν είχε γίνει από αβλεψία αλλά μόνο για την διευκόλυνση της έκδοσης του αρχικού διατάγματος που ζητούσαν οι ενάγοντες, πράγμα που αποτελούσε λόγο για ακύρωση του αρχικού διατάγματος.

Η αίτηση έγινε αποδεκτή με έξοδα.

- 10 Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Zachariades Ltd v. Economides (1989) 1 C.L.R. 437.

Δημητρίου v. The Dolphin Insurance Company Limited, Υπ.Ναυτοδικείου αρ. 337/86, Απόφαση 23/5/90

- 15 *Χατζηκυριάκου (Φρου-Φρου Μπισκόττα) Λτδ v. Zim Israel Navigation Co Ltd, (1992) 1 ΑΑΔ. 204.*

The Hagen (1908) P. 189.

Altobeique v. M/v Nada (1985) 1 C.L.R. 543.

National Line v. Ship "Sunset" (1986) 1 C.L.R. 393.

Brink's Mat Ltd v. Elcombe [1988] 1 W.L.R. 1350.

- 20 *Phassouri Plantations v. Adriatica (1985) 1 C.L.R. 290.*

The "Makefjell" [1976] 2 Lloyd's Rep. 29.

Αίτηση.

- 25 Αίτηση από τους εναγόμενους 1 για διαταγή του Δικαστηρίου με την οποία να ακυρώνεται α) η επίδοση της ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος και β) η διαταγή ημερ. 13.6.90 με την οποία δόθηκε άδεια επίδοσης εκτός της δικαιοδοσίας.

Μ. Μοντάνιος, για τους αιτητές - εναγομένους 1.

Α. Χαβιαράς, για τους καθ' ων η αίτηση - ενάγοντες.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Δ., ανέγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές με την παρούσα αίτηση ζητούν την ακύρωση της επίδοσης ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος στην αγωγή και ακύρωση του διατάγματος του Δικαστηρίου ημερομηνίας 13 Ιουνίου, 1990, με την οποία δόθηκε άδεια 5 επίδοσης εκτός της δικαιοδοσίας.

Οι αιτητές βασιζονται στους πιο κάτω νομικούς λόγους:-

1. Καμιά μαρτυρία ή απόδειξη δεν τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου αναφορικά με την ιθαγένεια των εναγομένων. 10

2. Οι ενάγοντες είναι ένοχοι απόκρυψης ουσιωδών γεγονότων από το Δικαστήριο στη διαδικασία της έκδοσης του προσβαλλόμενου διατάγματος.

3. Το Δικαστήριο τούτο δεν μπορεί να αποτελέσει το κατάλληλο Δικαστήριο και ή το Δικαστήριο ευκολίας (forum conveniencie) για την εκδίκαση της υπόθεσης. 15

Οι ενάγοντες καταχώρισαν την αγωγή αυτή εναντίον δυο εναγομένων. Των αιτητών στην παρούσα αίτηση και του πλοίου M.V. PELLA υπό Ελληνική Σημαία με την 20 οποία ζητούν:-

(α) Αποζημιώσεις από τους εναγομένους αρ. 1 και 2 για ζημιά και/ή απώλεια που προκλήθηκε στο εν λόγω φορτίον ύψους ΛΚ1350 πλέον ΛΚ231.50 έξοδα κατά την διάρκεια της μεταφοράς του από τη Chioggia στη 25 Λεμεσό κατά ή περί την περίοδο Αυγούστου-Σεπτεμβρίου 1989 που οφειλόταν στην εκ μέρους των εναγομένων παράβαση συμφωνίας μεταφοράς και/ή καθήκοντος και/ή αμέλειας κατά ή περί την μεταφορά του εν λόγω φορτίου. 30

(β) Τόκον προς 9% επί των εν λόγω ποσών.

Το Δικαστήριο σε μονομερή αίτηση των εναγόντων

1 Α.Α.Δ. *Gircotis & Achileos v. Sarlis Co* και άλλου Στυλιανίδης, Δ.

έδωσε άδεια επίδοσης ειδοποίησης του κλητηρίου στους εναγομένους αιτητές εκτός της δικαιοδοσίας στη διεύθυνση Ακτή Ποσειδώνος 14-16, Πειραιάς 18531, Ελλάδα με διπλοσυστημένο ταχυδρομείο.

5 Έγινε επίδοση στους αιτητές - εναγομένους αρ. 1 - οι οποίοι, με άδεια του Δικαστηρίου, καταχώρισαν εμφάνιση υπό διαμαρτυρία. Σύμφωνα με τους όρους της εμφάνισης, οι αιτητές καταχώρισαν την παρούσα αίτηση.

10 Η έκδοση άδειας για επίδοση εκτός της δικαιοδοσίας διέπεται από τον Κανονισμό 24 των Διαδικαστικών Κανονισμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Δικαιοδοσία Ναυτοδικείου), ο οποίος απαιτεί την ικανοποίηση των πιο κάτω προϋποθέσεων:-

15 (α) Μαρτυρία που να ικανοποιεί το Δικαστήριο ή τον Δικαστή ότι ο ενάγων έχει καλό αγώγιμο δικαίωμα.

(β) Στοχεία ότι η αγωγή είναι κατάλληλη για να εκδικαστεί στην Κύπρο.

(γ) Μαρτυρία αναφορικά με τον τόπο ή τη χώρα που μπορεί να βρεθεί ο εναγόμενος. Και

20 δ) Μαρτυρία για την ιθαγένεια του εναγομένου. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Zachariades Ltd. v. Economides* (1989) 1 C.L.R. 437· *Άνθιμος Δημητρίου v. 1. The Dolphin Insurance Company Limited* και Άλλου, Υπόθεση Ναυτοδικείου Αρ. 337/86, (Απόφαση δόθηκε στις 23 Μαΐου, 25 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα) *Άλλης Χατζηκυριάκου (Φρου-Φρου Μπισκόττα) Λτδ και Zim Israel Navigation Co Ltd*, Υπόθεση Ναυτοδικείου Αρ. 203/89, (1992) 1 Α.Α.Δ. 204.

Η πρόβλεψη του Κανονισμού 24 είναι επιτακτική.

30 Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, κατ' αρχή, περιορίζεται εντός της περιοχής της επικράτειας της Δημοκρατίας και σε πολίτες της Δημοκρατίας εκτός αυτής. Η δικαιοδο-

σία πάνω σε πρόσωπα που ευρίσκονται εκτός ενός κράτους και δεν έχουν την ιθαγένεια του είναι δημιούργημα του περασμένου αιώνα. Το Δικαστήριο αναλαμβάνει τη δικαιοδοσία αυτή με πολλή προσοχή και περισκεψη, ύστερα από άσκηση διακριτικής ευχέρειας, με βάση ορισμένους 5 κανόνες.

Η επίδοση εκτός της δικαιοδοσίας είναι, κατ' ανάγκη, εκ πρώτης όψεως, επέμβαση στην αποκλειστική δικαιοδοσία της κυριαρχίας της ξένης χώρας στην οποία γίνεται επίδοση. 10

Για την ανάληψη δικαιοδοσίας εναντίον προσώπου εκτός της δικαιοδοσίας πρέπει να ικανοποιηθούν οι προϋποθέσεις που προνοούνται στον Κανονισμό 24.

Παράβαση των κανόνων οδηγεί σε ακύρωση της διαταγής για επίδοση της ειδοποίησης εκτός της δικαιοδοσίας ή 15 και της επίδοσης.

Στην παρούσα υπόθεση οι αιτητές εναγόμενοι αρ. 1 αναφέρονται στο κλητήριο "Chr. M. Sarlis & Co. M.S. από την Ελλάδα."

Στην ένορκη δήλωση του Παντελή Παντελή από τη 20 Λευκωσία, στην οποία βασίστηκε η αίτηση για την έκδοση του διατάγματος για άδεια επίδοσης, καμιά αναφορά δεν γίνεται στην ιθαγένεια των εναγομένων αρ. 1. Στην παράγραφο 11 αναφέρεται μόνο ότι η διεύθυνση των εναγομένων αρ. 1 είναι αυτή που φαίνεται στο αίτητικό της αίτησης και η αποστολή ειδοποίησης του κλητηρίου στη διεύθυνση αυτή θα περιέλθει σε γνώση τους. Αυτό δεν ικανοποιεί την προϋπόθεση του Κανονισμού 24. 25

Η αναφορά της διεύθυνσης των εναγομένων αιτητών δεν καθορίζει την ιθαγένεια τους. 30

Η παράλειψη αυτή δεν είναι απλή παρατυπία.

Η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου για ανάληψη

- δικαιοδοσίας εναντίον προσώπων εκτός της δικαιοδοσίας με επίδοση της ειδοποίησης του κλητηρίου ασκείται σε αίτηση που υποβάλλει ο ενάγων, στην απουσία του άλλου μέρους (ex parte), με παρέκκλιση από τη γενική αρχή του
- 5 Δικαίου *audi alteram partem*. Η διαδικασία αυτή όμως επιβάλλει στον αιτητή την αποκάλυψη στο Δικαστήριο όλων των ουσιαστικών γεγονότων που μπορεί να ασκήσουν επιρροή στη δικαστική κρίση.

Η αίτηση αυτή είναι υψίστης πίστωσης (*uberrima fides*).

- 10 Ο αιτητής έχει καθήκον να φέρει σε γνώση του Δικαστηρίου οποιαδήποτε γνωστά γεγονότα ή που με εύλογη επιμέλεια θα ε γνώριζε, τα οποία μπορεί να είναι ευνοϊκά για τον απόντα εναγόμενο ή τα οποία μπορεί να ασκήσουν οποιαδήποτε επιρροή στην κρίση του Δικαστηρίου.
- 15 Παράλειψη παρουσίασης ουσιαστικών γεγονότων ενώπιον του Δικαστηρίου στη μονομερή αίτηση θεωρείται ως είδος εξαπάτησης του Δικαστηρίου και το Δικαστήριο απαντά: "Δεν σας ακούω πλέον" και ακυρώνει τη διαταγή που έδωσε, χωρίς να εξετάζει την ουσία.

- 20 Στην υπόθεση *The Hagen*, [1908] P. 189, στη σελ. 201, ο Δικαστής Farwell είπε:-

- "Inasmuch as the application is made ex parte, full and fair disclosure is necessary, as in all ex parte applications, and a failure to make such full and fair
- 25 disclosure would justify the Court in discharging the order, even although the party might afterwards be in a position to make another application."

- (Βλ. *Altobeiqui v. M/v Nada and Another* (1985) 1 C.L.R. 543· *National Line v. Ship "Sunset"* (1986) 1 C.L.R. 30 393· 'Ανθιμος Δημητρίου, (παραπάνω)).

Στην απόφαση *Brink's Mat Ltd. v. Elcombe* (C.A.) [1988] 1 W.L.R. 1350 ο Δικαστής Ralph Gibson είπε στη σελ. 1356:-

"In considering whether there has been relevant non-disclosure and what consequence the court should attach to any failure to comply with the duty to make full and frank disclosure, the principles relevant to the issues in these appeals appear to me to include the following. (1) 5
The duty of the applicant is to make 'a full and fair disclosure of all the material facts:' see *Rex v. Kensington Income Tax Commissioners, Ex parte Princess Edmond de Polignac* [1917] 1 K.B. 486, 514, per Scrutton L.J.

(2) The material facts are those which it is material for the judge to know in dealing with the application as made: materiality is to be decided by the court and not by the assessment of the applicant or his Legal advisers: see *Rex v. Kensington Income Tax Commissioners, per Lord Cozens-Hardy M.R.*, at p. 504, citing *Dalglisch v. Jarvie* 15 (1850) 2 Mac. & G. 231, 238, and *Browne- Wilkinson J. in Thermax Ltd. v. Schott Industrial Glass Ltd.* [1981] F.S.R. 289, 295.

(3) The applicant must make proper inquiries before making the application: see *Bank Mellat v. Nikpour* 20 [1985] F.S.R. 87. The duty of disclosure therefore applies not only to material facts known to the applicant but also to any additional facts which he would have known if he had made such inquiries.

(4) The extent of the inquiries which will be held to be 25 proper, and therefore necessary, must depend on all the circumstances of the case including (a) the nature of the case which the applicant is making when he makes the application; and (b) the order for which application is made and the probable effect of the order on the 30 defendant: see, for example, the examination by Scott J. of the possible effect of an Anton Piller order in *Columbia Picture Industries Inc. v. Robinson* [1987] Ch. 38; and (c) the degree of legitimate urgency and the time available for the making of inquiries: see per *Slade L.J. in* 35 *Bank Mellat v. Nikpour* [1985] F.S.R. 87, 92-93.

5 (5) If material non-disclosure is established the court will be 'astute to ensure that a plaintiff who obtains [an ex parte injunction] without full disclosure ... is deprived of any advantage he may have derived by that breach of duty:' see per *Donaldson L.J. in Bank Mellat v. Nikpour*, at p. 91, citing *Warrington L.J. in the Kensington Income Tax Commissioners' case [1917] 1 K.B. 486, 509.*

10 (6) Whether the fact not disclosed is of sufficient materiality to justify or require immediate discharge of the order without examination of the merits depends on the importance of the fact to the issues which were to be decided by the judge on the application. The answer to the question whether the non-disclosure was innocent, in the sense that the fact was not known to the applicant or that its relevance was not perceived, is an important consideration but not decisive by reason of the duty on the applicant to make all proper inquiries and to give careful consideration to the case being presented.

20 (7) Finally, it 'is not for every omission that the injunction will be automatically discharged. A locus poenitentiae may sometimes be afforded:' per Lord Denning M.R. in *Bank Mellat v. Nikpour [1985] F.S.R. 87, 90.*"

25 Η μεταφορά των αγαθών, από την οποία εγείρεται η απαίτηση στην παρούσα αγωγή, περιέχεται σε φορτωτική η οποία δεν παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο από τους ενάγοντες στη μονομερή αίτηση. Η ρήτρα 3 της φορτωτικής έχει:-

30 "3. JURISDICTION Any claim against the Carrier arising under this Bill of Lading shall be decided according to the Greek Law and in the Courts of Piraeus Greece, to the exclusive jurisdiction of which the Carrier and the Merchant submit themselves."

35 Η φορτωτική προνοεί για αποκλειστική δικαιοδοσία των Δικαστηρίων του Πειραιά Ελλάδας και εφαρμοστέο

Δίκαιο το Ελληνικό.

Σε μία σειρά υποθέσεων Αγγλικών και Κυπριακών έχει αποφασιστεί ότι, ανεξάρτητα από την πρόβλεψη για αποκλειστική ξένη δικαιοδοσία, το Δικαστήριο τούτο έχει διακριτική ευχέρεια να αναλάβει δικαιοδοσία εάν ο διάδικος, 5
ο οποίος επιζητά την άσκηση δικαιοδοσίας από το Δικαστήριο τούτο, παρουσιάσει σοβαρούς λόγους ότι είναι 10
πρέπον και δίκαιο κάτω από το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης η δίκη να γίνει στην Κύπρο. (Βλ. *Phassouri Plantations v. Adriatica* (1985) 1 C.L.R. 290, όπου η προηγούμενη νομολογία Αγγλίας και Κύπρου αναφέρεται· *The "Makefjell"* (1976) 2 Lloyd's Rep. 29). Το γεγονός που δεν 15
αποκαλύφθηκε από τους ενάγοντες είναι αντικειμενικά ουσιαστές και ήταν γνωστό στους ενάγοντες. Δεν έχει αναφερθεί στην ένορκο δήλωση που κατατέθηκε για υποστήριξη της αίτησης για την έκδοση του προσβαλλόμενου διατάγματος. 20

Η πιθανή του επιρροή στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου είναι πολύ μεγάλη. Η μη αποκάλυψη δεν έγινε από αβλεψία αλλά μόνο για τη διευκόλυνση της έκδοσης της άδειας που ζητούσαν οι ενάγοντες. 25

Αυτός είναι λόγος για επιτυχία της κρινόμενης αίτησης. Για τους πιο πάνω λόγους η αίτηση επιτυγχάνει και, ως εκ τούτου, δεν κρίνεται αναγκαίο να εξεταστούν οι άλλοι προβαλλόμενοι λόγοι. 25

Εκδίδεται διαταγή για παραμερισμό του διατάγματος της 13ης Ιουνίου, 1990, με το οποίο δόθηκε άδεια επίδοσης εκτός της δικαιοδοσίας και παραμερισμό της επίδοσης στους εναγομένους αρ. 1.

Οι καθ' ων η αίτηση ενάγοντες να πληρώσουν τα έξοδα της παρούσας αίτησης. 30

Η αίτηση επιτυγχάνει με έξοδα.